

Конспект лекції 1.3 Лідер – християнин (Частина 3)

Щодо дії Духа Святого в нас, я хотів би процитувати уривок з послання до Римлян розділ 8 з 9 вірша і по 17 включно: «9 А ви не в тілі, але в душі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його.

10 А коли Христос у вас, то хоч тіло мертве через гріх, але дух живий через праведність.

11 А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас.

12 Тому то, браття, ми не боржники тіла, щоб жити за тілом;

13 бо коли живете за тілом, то маєте вмерти, а коли духом умертвляєте тілесні вчинки, то будете жити.

14 Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі;

15 бо не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа синівства, що через Нього кличемо: Авва, Отче!

16 Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти Божі.

17 А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись». Дивіться, що особливе відбувається в той момент, коли ми вирішили довіритися Христу, коли ми покаялися, прийняли це важливе рішення іти за Христом. Здійснився найважливіший поворот у нашому житті.

У цей момент ми отримуємо Святого Духа, і щось особливе починає відбуватися всередині нас з вами. Дуже складно пояснити це простими словами, але я помічаю, як дух мій кличе: "Авва, Отче!", тобто "улюблений Тато". Це таке чудове почуття, що ти під захистом. Подібно до того, як мої діти підходять до мене, як до батька, можуть сісти на коліна, і я можу обійняти їх, і вони відчують, що вони під захистом, вони зі мною, ми дуже близькі. І тепер Дух Божий дає нам силу перемагати гріх, ми вже не є боржниками гріха, пише Павло. І ось тепер згадаємо те, про що говорили з першого послання Івана, що людина, яка ходить у гріхах, бажає жити таким життям, вона не належить Господу. Її не хвилює те, що вона робить один гріх за іншим, їй все одно і, навіть, іноді радіє цьому. Як така людина може сказати, що вона знає Христа? Але, коли Дух Святий оселяється у вашому серці, ви бажаєте бути рабом праведності, і ви більше не маєте бажання жити відповідно до похоті плоті. Так, спокуси приходять, бувають і падіння, але це нас турбує. Ми, буває, журимося, плачемо про це, просимо вибачення у Господа, не маємо бажання повторювати ці помилки. Але тут написано й протилежне: «А коли хто не має Христового Духа, той не Його». Не буває такого становища, що

людина каже: «Я християнин, але не маю Духа Святого». Якщо у вас немає Духа Святого, то ви не належите Христові. Дух Святий зображує нас з вами - це печатка, це доказ. Коли Святий Дух оселяється і діє в нас, все змінюється. Наведу власний приклад. Коли я покаюся, прийняв Христа, то мав величезне бажання йти за Ним і виконувати Його слова. Молодіжний керівник у моїй церкві розповідав нам про те, що має змінитись у нашому житті. Але знаєте, йому не треба було просити мене, я сам цього хотів. Навпаки, я просив його: «Розкажи мені більше, я хочу більше знати про Бога». Чому так було? Тому, що зміни відбулися у мене всередині, і це дуже важливо. Скажіть, у вас не було такого враження, що ви намагаєтесь змусити людину робити те, що їй зовсім не хочеться робити? Таке відбувається у служінні християнського лідера і, здається, ми просто витрачаємо дуже багато часу, намагаючись умовити, змусити невіруючу людину робити те, що їй зовсім не хочеться робити. Вона не хоче цього робити. З іншого боку, знаючи деяких із вас, які знаходяться в цьому залі, я можу сказати, що коли я проповідую вам чи викриваю вас у чомусь, ви бажаєте зробити те, що я вам говорю. Ви бажаєте зробити те, що каже вам Слово Боже, мені не доводиться ні давити, ні вмовляти, ні змушувати. Ви не кажете мені: «Ні, ні, ні за що!» Я продовжую тиснути на вас, і, зрештою, ви здаєтесь: «Ну, гаразд, так і бути, я зроблю це, хоча так мені не хочеться». Нічого подібного. Я бачу, що це ваше внутрішнє бажання, і дає вам його Дух Святий. Не хочу сказати, що вам тепер все робиться дуже легко. Ні, але у вас є внутрішнє спонукання. І ви, звичайно ж, помічали, наскільки по-різному реагують люди. Одна людина у відповідь на ваші заклики скаже: «Дякую, я дуже хочу цього, я дуже потребую ваших слів». А інший говоритиме: «Ні, ні я не готовий, мені не потрібно, це не моє».

Для того, щоб називати себе по-справжньому послідовником Христа, Його сином і дочкою, потрібні ці внутрішні зміни. Християнство - це не якась програма, що містить набір правил, які потрібно виконувати, і заборони: чого робити не повинен. Християнство говорить про зміну серця, про особисті, близькі стосунки з Господом і любов до Нього. І це очевидно, що цього неможливо не помітити, і це відбувається тоді, коли людина приймає своє рішення, приходять до Бога з покайням, Дух Святий поселяється в цій людині та діє у ній. Людина бажає йти далі за Христом і приймає водне хрещення, свідкуючи про свою віру і надію на Нього. А у вірі справді є елемент сподівання та твердої надії. Віра - це не просто якесь розумове рішення. Хоча, звичайно, цей процес не обходиться без роздумів та розумового рішення також. Так, ми приймаємо факти, описані в Писанні, нашим розумом, але - це бажання нашого серця довіритись Богу, довірити все своє життя. І це тверда впевненість у тому, що написане у Слові Божому є істина, це правда. Христос справді помер за мої гріхи, я отримую від Нього прощення своїх гріхів і життя вічне. І тут моя надія на Нього, моя довіра Йому, що слово Його наймудріше, найкраще. Всі закони,

заповіді, постанови Його спрямовані на благо мені, я бажаю виконувати їх, я бажаю слідувати за Христом, знаючи, що «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали». І я в Христі, як у ковчезі спасіння. Я знаю, що руйнівне покарання прийде у цей світ. Але я в безпеці, і я спасений, бо перебуваю у Христі. Так, Дух Святий живе і діє в мені. Цікаво, що Петро в другому розділі книги Дій апостолів говорить, «39 Бо для вас ця обітниця, і для ваших дітей, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликав Господь, Бог наш». І так само Слово Боже каже: "хто покличе Господнє Ім'я, той спасеться". І ви знаєте, я більше не можу жити у гріху. Не знаю, як ви, а я просто не можу. Буває так, що я вчиню якийсь гріх. Так, це трапляється, але після того я, начебто, не знаходжу собі місця. Я шкодую, я думаю: як же я так міг вчинити? Я біжу до Господа з покайням і прошу Його допомогти мені в майбутньому перемагати ці спокуси та гріхи. І я просто не хочу жити життям гріха. Хочу слідувати за Христом. І може, нам так і варто розмовляти з людьми, варто так і сказати: "Я не хочу засуджувати тебе в жодному разі, ні, але я переживаю про тебе, тому що люблю тебе, тому що я вірю, що Божий суд прийде на цю землю, врятуються тільки справжні віруючі люди, а я, на жаль, не бачу в тобі цих якостей, не помічаю їхніх проявів у твоєму житті". І це дуже сильно хвилює моє серце.

Ви знаєте, я мав схожу розмову з людиною, яка привела мене до Христа. Я зростав, я насолоджувався життям з Христом, тішився тими змінами, які прийшли в моє життя. А ось у цій людині я нічого подібного не помічав. Я казав цій людині, що люблю її, але читаю Біблію і не бачу в ній тих якостей, про які говорить ця Книга. І це мене дуже турбувало. На жаль, через деякий час він пішов із церкви. Але в цій історії є й добрі зміни. Тому, що деякий час тому я дав хрещення цій людині. Через 30 років він повернувся, покаюся і тепер усе зовсім по-іншому. Я постійно отримую від нього повідомлення, ніби мої мрії стали дійсністю: «Тепер зміни в моєму житті помітні всім. Їх бачать моя дружина, мої діти, мої рідні». Ви бачите, та розмова, слова, сказані в любові, не пройшли даремно, через 30 років вони принесли свій плід. Така розмова подібна до розмови з лікарем, який шкодує про те, що знайшов у вас явні ознаки раку або іншої серйозної хвороби, і він повинен сказати вам про це, тому що піклується про вас. Буде правильно і чесно поговорити з людиною, сказавши їй: «Писання говорить нам: «І вас, що мертві були через ваші провини й гріхи», а зараз у нас відкрилося нове життя. Має бути величезна різниця між поведінкою, що відповідає старому життю та новому життю. Але я хвилююся про вас, бо не бачу так багато відмінностей. Я переживаю, бо люблю вас». Отже, це наш обов'язок перед Богом та перед людьми – говорити з ними на ці теми. І, можливо, ваші слова не будуть сприйняті на

той момент. Можливо, вам, як і мені, доведеться почекати років тридцять, але, цілком імовірно, що ці слова запам'ятаються. Цілком імовірно, що люди запам'ятають і те, що ви живете по-справжньому християнським життям. І ваші слова, і ваш приклад дадуть свій плід. Біблія дійсно говорить про те, що існують два шляхи в житті: один вузький шлях, а інший - широкий. Широкий шлях веде до смерті, а вузький - у життя вічне, тому давайте не будемо забувати про те, що потрібно проповідувати і про той шлях, і про інший. Не будемо такими проповідниками, які проповідують про мир. Мир у той час, коли немає миру без Бога. На кожному похороні кажуть: «Я знаю, що він зараз знаходиться в кращому місці. Він зараз знаходиться у місці, де краще, ніж у нас». Звідки ви знаєте? Тільки життя цієї людини, коли вона була на землі, має довести це. Якщо людина жила відповідно до Слова Божого, тоді - це так. Біблія каже, що «дерево пізнається за плодами», і так само життя людини. Має бути очевидним: жива людина чи ні. Якщо людина по-справжньому покалася, прийняла Христа, якщо Святий Дух живе в людині та діє - ви помітите це. Буває так, що мені доводиться проводити похорон, але я не впевнений, що людина була справжнім християнином, тоді я не говорю про найкраще місце для цієї людини.

Я говорю прямо про те, що кожна людина повинна подбати про себе, перевірити себе саму, і я не хочу бути невпевненим у вас. Хочу бути впевненим у вашому спасінні, у вашому справжньому християнському житті, хочу побачити ваші добрі плоди. Важливо, щоб християнський лідер був упевнений щодо свого спасіння. Перевірте себе і добре, коли християнські лідери починають свою групу з того, щоб переконатися, що всі справді є спасеними людьми, справжніми християнами. Буде корисно, щоб ви чи диякон, чи інший керівник групи вислухали особисте свідчення кожного члена церкви чи вашої групи, нехай брати та сестри розкажуть про себе, як віра, як Христос прийшли у їхнє життя, чому вони вважають себе християнами. Ви знаєте, за роки служіння я стільки всього наслухався! Різні розуміння, різні думки, невідомо звідки взяті, але тільки не з Біблії. Хтось був так навчений у тій сім'ї, в якій ріс. Хтось користується думкою, яка існує в народі. Хтось послухав хибних вчителів, помилок, неправильних поглядів, хибного богослов'я, дуже багато чого. І якщо ви чуєте, що хтось сподівається на свої добрі справи, хтось сподівається на своє походження, хтось вважає себе спасеним, тому що помолився цією особливою молитвою. Тут ви можете поговорити з людиною, пояснити біблійний підхід до питань спасіння. Якщо цього не зробити, тоді ви не виконаєте обов'язок, покладений на вас Господом, і на протязі всього вашого служіння ви намагатиметеся підштовхувати невіруючих людей робити те, що спонукає віруючих робити Дух Святий - це справді невдячне завдання. У них немає сили, яку дає тільки Дух Святий. Так, спасенна людина, спасенна кров'ю Ісуса Христа, а не своїми

справами. Але саме тому, що я спасений кров'ю Христа, покаюся, в
моєму житті відбувся поворот, і я бажаю слідувати за Христом, виконуючи
Його Слово, то Дух Святий діятиме в мені. І, як ми з вами читали раніше,
не залишимося без успіху і плоду в пізнанні Господа в християнському
служінні. І нам буде відкрито вільний вхід у життя вічне.